

mu banku národnímu odevzdaní a to dotud, až budou zcela zhlazeny. Užítky ze statků řečených a to, co se za ně utrží, obrátiti se má jedině na zhlazení těchto bankovek 1zlatových rakouského čísla.

Tyto 1zlatové bankovky rakouského čísla mají se ostatek v každé příčině bankovkám 1000-, 100- a 10zlatovým rakouského čísla za rovné pokládati a na čas k tomu býti, aby se jimi dodávalo a sprostředkoval se jimi obchod menší dotud, až mince stříbrná v oběh daná potřebě této dosti učiní.

5. Do té doby, kdež bankovky rakouského banku národního na konvenční minci svědčící, kteréž posud jsou v oběhu, úplně z oběhu vzaty budou, požívají tyto jednozlatové bankovky výhody, v §. 4. Mého nařízení, daného dne 30. srpna 1858, povolené, že je nejen kasy veřejné budou přijímati, nébrž že každý bude povinen, kdy koli se bude něco v čísle rakouském platiti, v plné hodnotě nominální je bráti v poměru 105 zlatých čísla rakouského ke 100 zlatým konvenční mince.

Naproti tomu od 2. ledna 1859 pozbude moci své to, co nařízeno v patentě, daném dne 2. června 1848, v příčině bankovek rakouského banku národního svědčících na konvenční minci.

Ve Vídni dne 26. prosince 1858.

František Josef mp.

Hrabě Buol z Schauensteina mp.

Svobodný pán Bruck mp.

Z nejvyššího nařízení:

Svobodný pán Ransonnet mp.

23.

Vynešení, vydané od ministerium financí dne 23. prosince 1858,

pro všechny země korunní, vyjímajíc Dalmatsko,

jinžto se vyhlašuje, že lhůta, na kterou se daň zpotřební za cukr z cvikly dělaný uvěřiti může, na rok se prodlužuje.

(V Zák. říš. LIX., vyd. a rozesl. dne 28. prosince r. 1858 č. 243.)

Dle nejvyššího rozhodnutí Jeho c. k. Apoštolského Veličenství, jehož datum 15. prosince 1858, lhůty, na kterouž se fabrikantům cukr z cviklu dělajícím dle vynešení, vydaných od ministerium financí dne 5. února 1852 (zákonníka říšského na r. 1852, č. 43), dne 22. září 1857 (zákonníka říšského na r. 1857, č. 173)